

Tednik Učiteljski Tovariš.

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva.

Štev. 1.

V Ljubljani, 5. prosinca 1906.

XLVI. leto.

»Učiteljski Tovariš« izhaja vsak petek. Ako je na ta dan praznik, izide list dan pozneje. Vse leto stoji 8 K, pol leta 4 K, četrt leta 2 K. Spise je pošiljati samo na naslov: Uredništvo »Učiteljskega Tovariša« v Idriji. Naročnino prejema Francišek Ōrnagoj, nadučitelj v Ljubljani Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franko. — Rokopisov ne vračamo. — Oglasi in poslanice stanejo za stran 30 K, pol strani 16 K, 1/8 strani 10 K, 1/4 strani 8 K, 1/8 strani 4 K; manjši inserati po 20 h petit-vrsta. Večkratno objavlanje po dogovoru. Priloge poleg poštne 6 K.

Vsebina: Prihodnja glavna skupščina »Zaveze« bo o Binkoštih v Šoštanju. — Novo leto — novo delo! — Naš denarni zavod. — Naprej! — Glas učiteljic. — Za naše sirote. — Iz naše organizacije. — Književnost in umetnost. — Vestnik. — Listnica upravnštva. — Listnica uredništva. — Uradni razpisi učiteljskih služb. — Inserati.

Prihodnja glavna skupščina „Zaveze“ bo o Binkoštih v Šoštanju.

Pripravljajte se zanjo!

Novo leto — novo delo!

»Učiteljski Tovariš« stopa z današnjo številko v šestindesetdeseto leto svojega obstanka. Lepa doba let je to, ki se more ponašati z njo le malo listov na slovanskem jugu. Ponosno sme biti na svoj stanovski list zlasti učiteljstvo, ki ga je vzdrževalo ter gmotno in duševno podpiralo s svojimi preskromnimi sredstvi do današnjega dne. Nadejamo se, da nam ostanejo zvesti tudi v tekočem letu vsi stari naročniki, ki naj ga priporočajo tudi drugim, zlasti prijateljem učiteljstva in šole.

Zlasti se obračamo do stanovskih tovarišic, gospodičen učiteljic, izmed katerih je jako veliko število tistih, ki niso naročene in ne bero svojega stanovskega lista. Izgovor o skromni in mali plači je prazen. Poznamo družinske očete v večjih stiskah, a so v kljub temu zvesti naročniki. »Uč. Tovariša«. Ti imajo stanovski ponos in zavest, so kolegijalni, edini in vztrajni, kar pri mnogih tovarišicah prav bridko pogrešamo. Nadeli smo si geslo: Vsi za enega, eden za vse; zvesti temu geslu smo se borili do sedaj in se hočemo tudi v bodoče. Ko so se naše tovarišice izjavile, da hočejo biti tudi z moškimi enakopravne, ker imajo iste študije, zmožnosti in delo, smo to zadovoljno odobrili, a po pravici zahtevamo od njih tudi isto podporo kakor od moških. Saj je to tudi čisto naravno in pravo. Sramota bi bila za naš narod, da bi učiteljstvo, ki žrtvuje zanj vse svoje moči, za svoje požrtvovalnost, trud in važno delovanje moralo še nadalje stradati in izumirati za lakotjo. Ravno tako zadene sramota one, ki križem rok pričakujejo boljše bodočnosti, ki vse delo zavračajo le na pozamezne osebe in ki so stanovsko nezavedni, površni, mlačni in brezbrizni. Kdor se ne opira na lastno

moč, je največji siromak. Posamezen človek je v človeški družbi kakor izgubljena ovca, ako se ne opira na družbeno življenje.

Najlepši zgled imamo pri združenem delavstvu. Ono zahteva svoj krvavo zaslužen kruh in svoje pravice v složnem postopanju, ki bo to, kar zahteva, tudi gotovo doseglo, ker je v njih slogi velika moč. Tudi mi učitelji smo izborno organizovani; tudi naše složno postopanje mora imeti sčasom dober uspeh; vendar je do končnega uspeha še dolga pot — in premnogo dela. Tega ogromnega dela ne more izvršiti posamezni učitelj, marveč vsi brez izjeme.

Prvo in najvažnejše naše delo je borba za obstanek — za izboljšanje naših gmotnih razmer, drugo pa za izboljšanje našega šolstva. Narod brez dobrih šol je v današnji napredni dobi obsojen v propad in smrt. Učiteljstvo je poklicano v prvi vrsti kazati nedostatke pri šolstvu, skrbeti za tega napredek in procvitanje ter se neustrašeno postaviti porobu vsakomur, kdor bi se temu ustavljal.

Vse to je mogoče doseči, ako je vse učiteljstvo neumorno delavno, složno in vztrajno. V tem duhu smo se trudili in borili do sedaj — in tako hočemo tudi v bodoče, čeprav bo naše odločno delovanje marsikomu neljubo.

Ne zadošča, da je kdo član okrajnega učiteljskega društva, marveč je nujno potrebno, zasledovati tudi naše trudapolno delovanje in borenje za obstanek in napredek, da se na ta način vedno bolj krepimo in družimo ter neustrašeno odbijamo vse napade. Vsi stanovi se družijo v prvi vrsti za povzdigo svojega gmotnega položaja. Po tem zgledu moramo delati tudi mi. Združeno učiteljstvo je postalo faktor, s katerim morajo hoté ali nehoté računati tudi drugi stanovi. Opirajmo se torej na svojo lastno moč in lastno delo, ker le s tem nam je mogoče priboriti si boljše bodočnost in obenem boljši razvoj našega šolstva ter s tem tudi srečnejšo bodočnost našega naroda! Resni so časi, resno bodi tudi naše delo! Kličemo k složnemu delovanju sedaj o novem letu vse učiteljstvo na slovenskem jugu z znanim geslom: Vsi za enega, eden za vse! Novega trudapolnega, in važnega dela bo dovolj tudi v letošnjem listu, da bi le tudi delavcev bilo dovolj!

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonosno naložim,
v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani,

registrovana zadruga z omejenim jamstvom.

Promet do konca meseca grudna 1905 K 183.314-97.

Naznanilo. Kdor želi od zadruge kakih informacij, naj za odgovor priloži 20 h v poštnih znamkah. Na prošnje brez vpošiljatve navedenih znamk se ne odgovarja.

Naprej!

Novo leto se začenja, ki nam prinaša novih skrbi. Ali nam prinese tudi kaj dobrot? Kakor nas uči izkušnja minulih let, nimamo pričakovati ničesar dobrega. Ostalo bo pač pri starem: »Delaj in delaj pa molči ter ne išči plačila tega sveta! Ne vzdiguj glave, temveč bodi lepo ponižen in ne zameri nikomur, če te še tako k tlom pritiska in se norca brije iz tebe in tvojega dela, saj si le ubog učitelj, ki se še ni povzdignil v vrsto raznih stanov, ki jih morajo upoštevati! Kaj hočeš ropotati, ko te pa imamo vendar tako na uzdi kakor nikogar drugega!«

Tako je bilo doslej in tako ostane gotovo še nekaj časa. Kako dolgo? Dokler se bomo zanašali le na prijazne besede nekaterih izvoljencev, dokler sami ostanemo brezdelni gledalci, dokler se ne združimo v trdni, mogočni vseavstrijski organizaciji in dokler ne dobimo odločujočih mas zase, se naše pretožno stanje ne more izpremeniti.

Kakor so delavci dosegli že lepe uspehe le zaradi svoje sloge in svoje trdne organizacije ter skupnega nastopa, ki je pretresel temelje vse države, tako posije nam in naši preganjani šoli šele takrat boljša bodočnost, ko se odločujoči krogi ustrašijo nas in onih, ki bodo z nami in za nami!

Ne smemo pa rok križem držati in čakati, da pride to kar samo od sebe, temveč moramo neprestano in marljivo delovati v dosego stavljenega si smotra.

Pred vsem moramo zbuditi stanovsko samozavest in stanovsko solidarnost. Prirejajmo pridno zborovanja naših društev, razpravljajmo tam o stanovskih vprašanjih in vzgajmo vse člane v hrabre bojavnike naše svete stvari. One pa, ki se izogibljejo naših društev, poiščimo v njihovih brlogih, t. j. zbirajmo se tudi v krajih, kjer so mlačneži doma, da tudi one pritegnemo k sebi! Posnemajmo delavce, ki imajo svoje govornike, ki potujejo iz kraja v kraj in navdušujejo svoje sotrpine.

Tudi mi imamo dovolj dobrih govornikov, ki bi mogli razpravljati v raznih krajih ista vprašanja in bi nas tako vneli za ista stremljenja.

Kaj nam hoče organizacija, dokler delujejo zanjo le nekateri, z delom preobloženi tovariši, in kaj bi nam hasnila, če bi ji posvetili vsi tovariši in vse tovarišice vse svoje moči!

Na delo tedaj vsi, ki se zavedate važnosti svojega stanu, vsi, ki vas boli preziranje merodajnih činiteljev! Poiščite svoje tovariše in tovarišice tudi v najoddaljenějšíh kotih in privedite jih v naše vrste! Skrbite, da bodo vsaj čitali naše liste, in storili ste mnogo v utrjenje naše organizacije in s tem v dosego naših smotrov!

A s tem še ne storimo dovolj! Stopimo tudi med narod! Leta in leta živimo med našim »dobrim« ljudstvom,

leta in leta mu odgajamo mladino, a ono nas niti prav ne pozna. Ljudstvo pač govori o dobrih in hudih učiteljih, a pozna nas vendar ne. Stopimo med njega! Pomagajmo mu, kjer mu moremo — a ne samo za plačilo — bodimo mu prijatelji in svetovalci, poučujmo ga o šoli, o vzgoji otrok, a tudi v gospodarskih stvareh, če smo v tem dobro izvežbani, snujmo bralna društva in knjižnice itd., da nas ljudstvo bolje spozna in ceni po vrednosti! Sčasoma si bomo pridobili na ta način prijateljev, ki bodo z nami čutili krivico, ki se nam godi, ki se bodo z nami borili za izboljšanje naših razmer. —

Osobito se nam je pri tem držati onih, ki jim more le šola in naobrazba sploh izboljšati njihov in njihovih potomcev položaj. Oni nam bodo najhvaležnejši za naš trud in ravno oni bodo v bližnji bodočnosti imeli odločujočo besedo.

Za takšno delo je sedaj že skrajni čas. Obeta se nam nova, splošna in enaka volilna pravica. Ako se hočemo z njo okoristiti, moramo delati. Ne motimo se in ne mislimo, da pridejo morebiti tega ali onega učitelja v šolsko sobo prosit, da bi blagovolil prevzeti kakšen mandat za deželni ali državni zbor! Ne, iz šolske sobe ne bodo nikogar klicali, izbirali bodo temveč med onimi, ki se v javnosti pokažejo. Nihče razen nas se ne bo izpodtaknil nad tem, če v novih zbornicah ne bo učiteljev, za to se moramo pa tudi sami potruditi, da kaj doženemo.

Vzemimo torej knjige v roke, proučujmo razne zakone in predpise ter stopimo med narod kot njegovi prijatelji, svetovalci in dobrotniki! Poučujmo ga sedaj tudi o volilni pravici, o dolžnostih in pravicah volilcev in poslancev, da ga nove določbe ne dobe nepripravljenega in ga ne uprežejo reakcionarne stranke v svoj, ves napredek uničujoč voz.

Če bomo delovali v tem smislu, storimo v enem letu velik korak naprej in koncem prihodnjega leta nam bo boljša bodočnost mnogo bližje nego nam je sedaj in takrat bomo novo leto pozdravljali tudi z večjim veseljem kakor moremo to danes.

Na delo tedaj, ker resni so dnovi!

Glas učiteljic.

Zborovanje društva slovenskih učiteljic dne 29. decembra m. l. v osemraznici pri Sv. Jakobu v Ljubljani se je vršilo ob ogromnem številu zborovalk v svrhu regulacije naših plač. Predsednica gđc. Drollova pozdravi navzoče kolegkinje in se spominja tudi umrle tovarišice gđc. Vik. Praprotnikove, ki ni bila le zavedna, marljiva, vzorna učiteljica, ampak tudi krepka podpora našemu društvu. Blag ji spomin!

Potem obširno pojasnjuje vprašanje, kaj nam je storiti, da dobimo tudi me izboljšanje svojih plač. Klerikalni naši poslanci so nam zavistni priboljška, saj so zagrozili z obstrukcijo, ako bi se dovolila draginjska doklada vsemu učiteljstvu. Med onimi pa, ki ne privoščijo priboljška vsem, torej tudi učiteljicam ne, ki so privedli naše poslance do tega, da so glasovali za draginjsko doklado samo oženjenecem, so tudi ljubljanski oženjeni učitelji.* Nad temi učitelji je celo dr. Tavčar skomiznil pomilovalno z ramami in se izrazil o njih obžalovalno, češ, saj ni edinosti in sporazuma niti med učiteljstvom samim. Kje naj potem iščemo naklonjenosti in prijateljstva? To postopanje je bilo nekolegijalno; saj živimo učiteljice v prav istih draginjskih razmerah kot učitelji, delamo prav tako kot oni. Učiteljice sicer nimamo

*) To ni res!

otrok, da bi morale skrbeti zanje, a imamo mnogokrat onemogle starše, brate, sestre; dolžnost naša je, da jim pomagamo, skrbimo zanje, kakor skrbi družinski oče za svojo deco. Izventega pa učiteljice nimamo nič manj študij in nabrazbe, nič manj truda in dela kot učitelji, torej tudi plačilo ne sme biti manjše od onih. Enaka plača za enako delo! Pravijo, kje naj dobimo denarja za vse? Kjer so ga dobili za oženjence, tam naj ga vzamejo tudi za neoženjence. (Burno pritrjevanje.)

Nato prečita tajnica gdč. Miklavčičeva prošnjo na deželni zbor, ki je opremljena z vsemi težnjami našega važnega stanu. Visoki deželni zbor naj torej ob prvi priliki ugodi naši upravičeni prošnji, nakaže naj nam torej plačo, kakršna nam gre in kakršno zahtevajo tudi učitelji. Ako deželni zbor ne more ugoditi takoj s povišanjem plač, naj nakaže do popolne regulacije tudi učiteljicam 25% draginjsko doklado. (Soglasno sprejeto.)

Gdč. Zupančičeva poroča o temi: »Česa potrebujemo za svojo organizacijo?« Predvsem poudarja, da manjka kolegijalnosti v učiteljski organizaciji, še bolj pa pogrešamo medsebojnega odkritosrčnega prijateljstva. Tega bi morale iskati v prvi vrsti med tovariši-sotrpini, a imamo za to prežalostne izkušnje, ker so nam učitelji nasprotni, če ne javno pa za hrbtom*) (Neki učitelj se je celo izrazil, naj bomo veseli, ako nam ne nasprotujejo javno.) Kje naj torej iščemo naklonjenosti, ali pri zastopnikih naroda? Ne! Ti nas ne upoštevajo, ker v političnem in socialnem življenju zanje nimamo veljave. Prijateljstvo bi našle v srcu narodovem, pri našem ženstvu. A to nas pa, žal, premalo pozna, ker delamo do sedaj premalo in ker se brigamo premalo zanj. Kdo pa je torej naš prijatelj, kje ga dobimo? Edini naš prijatelj je naše društvo, temu vse lahko zaupamo, potožimo. Zato pa je treba, da smo članice tega društva vse učiteljice, da delamo vse za eno, ena za vse. A dosedaj še pogrešamo združnega duha med sabo, manjka še mnogo delovanja na našem polju. Ven v javnost torej!

Gospa Bregarjeva se zahvali v imenu vseh zborovalk za skrbno sestavljeno prošnjo in poročilo.

Gdč. Zemljanova govori o nekolegijalnosti med učiteljicami in brezbriznosti nekaterih koleginj. Narod bo uvaževal učiteljico šele tedaj, ako si s skupnim, častnim delovanjem pridobimo zaupanje njegovo.

Nato so učiteljice podpisale prošnjo in izvolile soglasno v deputacijo, ki naj izroči prošnjo deželnemu zboru, gdč.: Drollovo, Miklavčičevo in Zupančičevo.

Za naše sirote.

XI. občni zbor »Učiteljskega konvikta«.

Dne 28. pret. mes. se je vršil v »Narodnem domu« v Ljubljani XI. občni zbor »Učiteljskega konvikta« ob mnogobrojni udeležbi.

Predsednikov nagovor.

Zborovanje otvori predsednik, tovariš Jakob Furlan, ki prijazno pozdravlja vse prisotne in se s toplimi besedami spominja umrlega društvenega pokrovitelja dvornega svetnika dr. Gregorja Kreka, Izraža veselje nad lepo udeležbo, ki izpričuje, da se učiteljstvo z velikim interesom zanima za to prepotrebno, koristno in dobrodelno društvo. Ko predstavi

*) To so le sumničnja!

zastopnika politične oblasti, g. dr. M. Zarnika, odda besedo tajniku.

Tajnikovo poročilo.

Tajnik tovariš Juraj Režek poroča,
Slavni zbor!

Na daušnji dan, v dan nedolžnih otročičev lanskega leta, smo bili srečno završili svojo desetletnico in z letošnjim letom smo vstopili že v drugo desetletje svojega društvenega obstanka. Kolik razloček med pričetkom prvega in drugega desetletja! Kako mrzlo in zaspano je bilo takrat še med nami samimi; saj je večina učiteljstva nezaupljivo odkimavala kot neverni Tomaži, da iz te moke ne more biti kruha. In danes? Kako živahno si giblje in dela, da, vprav tekmuje učiteljstvo med sabo, odkod da nam bodo poslali več doneskov. Vrhutega je bil prihrumel takrat oni nesrečni potres, ki je ne le razgnal odbor na vse vetrove, ampak prisilil marsikatero nam odprto darežljivo roko, da je hitela bednim nesrečnikom v pomoč, mi pa smo bili ostali v ozadju. Danes pa se večja od dne do dne število naših dobrotnikov in podpornikov med posamezniki raznih stanov, med posojilnicami in našimi občinami. Čuli ste ob zadnjem občnem zboru, s kako lepim uspehom smo končali prvo desetletje. In letos ob začetku drugega desetletja smo zbrali toliko zgradbenega kapitala kot še nobeno leto ne poprej. Ali ni to veselo za vsakega izmed nas, posebno pa še za društveni odbor, ki se trudi in ugiblje, kako bi pomnožil naš kapital.

Društveni odbor, ki ste mu bili pri zadnjem zborovanju poverili društvene posle, si je to delo razdelil tako-le: Jakob Furlan, predsednik; Luka Jelenc, I. podpredsednik; Ignacij Križman II. podpredsednik; Juraj Režek, tajnik; Jakob Dimnik, blagajnik; in odborniki: Engelbert Gangl, Fr. Gärtner, Fr. Scheschark in Ignacij Šijanec.

Odbor je imel med letom več sej, pri katerih je razpravljal in delal načrte, kako bi bilo mogoče tudi v tem letu pridobiti toliko dohodkov kot lani ob desetletnici. In posrečilo se nam je nabrati za štiri tisočake še več od lani. Obnovili smo zopet koncertni in loterijski odsek. O delu in uspehih prvega Vam bo povedal kaj več društveni blagajnik; loterijski odsek pa stopa danes pred Vas s posebnim poročilom in konkretnimi predlogi. Ako se nam posreči ta namera, poskočil bo zgradbeni kapital zopet za nekoliko tisočakov.

Obrnili smo se bili pred vsem na naša učiteljska društva s prošnjo in navodilom, kako naj bi zbirali doneske za naše društvo. (»Učit. Tov.« z dne 12. maja, št. 19). In ne zaman! Mnogo učiteljskih društev je postalo pokrovitelj našega društva; prirejali so nam v korist po raznih krajih koncerte ter zbirali ob konferencah in drugih prilikah doneske. Koliko nam je donesla tudi letos zopet kolekta poštnih znamk!

Razposlali smo dalje prošnje za podporo in poštno položnice vsem znanim učiteljskim prijateljem, posojilnicam in občinam. Odzvali so se nam z večjim ali manjšimi doneski domalega skoro vsi.

Prav mnogo nam je donesel tudi letos naš »gospodarski program«, ki pa še vedno ni tako razširjen povsod, kakor bi moral biti. Naša okrajna učiteljska društva se premalo porinejo za to, in vendar bi imeli ob koncu leta lahko lep dobiček od tega.

Obrnili smo se dalje po naročilu zadnjega občnega zbora do naučnega in finančnega ministrstva za podporo. Prvo nam je odgovorilo, da nima v take namene nikakršnega kredita; drugo pa je odstopilo naša prošnja ministrstvu za

notranje stvari in od tam smo dobili sledeči odgovor: Auf Grund der mit Allerhöchster Entschliebung Seiner k. u. k. Apost. Majestät vom 3. XII. 1905 Seiner Excellenz dem Herrn k. k. Minister des Innern allergnädigst erteilten Ermächtigung wurde das Gesuch des Vereines »Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani« um Zuwendung eines Beitrages aus dem Ertragnisse einer Staatslotterie für Civilwohltätigkeitszwecke der diesseitigen Reichshälfte beim k. k. Ministerium des Innern in Vormerkung genommen.

Dali smo tudi v tisk Peerz-Krulčevo knjižico »Pri našem cesarju« ki je že v 8000 izvodih dogotovljena. Ceno smo ji postavili na 10 h. Trdno se nadejamo, da jo bodo šolska vodstva in učiteljstvo priporočali v nakup krajnim šolskim svetom, staršem in drugim dobrotnikom mladine. Minule šolske počitnice smo praznovali 75 letnico cesarjevega rojstva in ob koncu letošnjega šolskega leta bo najlepša prilika, da knjižico razpečamo med mladino.

Izvršili smo tudi sklep lanskega občnega zbora in se zahvalili veleslavnemu občinskemu svetu ljubljanskemu in slavnemu ravnateljstvu Kranjske hranilnice za naklonjeno nam izdatno podporo.

Po vsem tem — bolj podrobno o dohodkih bo povedal društveni blagajnik — razvidite, kako lepo napreduje naše društvo in s kako naglimi koraki se bližamo svojemu namenu. Ta napredek pa je oveselil tudi našo slavno davčno administracijo, ki je dala svojemu zadovoljstvu duška s tem, da nas je djala »pod paragraf« in nam naložila davek, dasi je naše društvo zgolj dobrodelno in nima noben član od društva niti najmanjšega dobička. Proti temu smo seveda vložili priziv in ga bomo nadaljevali do zadnje inštanca.

Dne 2. grudna t. l. smo že v sedmič ravno isti učenki izplačali »Cesarja Franca Jožefa ustanovo«.

Naše društvo šteje danes 41 pokroviteljev, 370 pravih in 420 podpornih članov.

Končno izrekamo našim listom in vsem svojim prijateljem in blagim podpornikom tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo.

Blagajniško poročilo.

Blagajnik tovariš Jakob Dimnik poroča:

Slavni občni zbor!

Ko smo l. 1894. ustanovili naše društvo, sem zapisal na čelo blagajniške knjige kot društveno geslo besede našega domačega pedagoga A. Martina Slomška, ki pravi: »Brez božje pomoči je vse naše prizadevanje brezuspešno«. In če pomislimo danes, koliko simpatij uživa naše društvo ne le med ljudskim učiteljstvom, ampak med vsem prebivalstvom na Kranjskem, Štajerskem in Primorskem, in če pomislimo dalje, da je v prvih devetih letih naraslo društveno premoženje na 20.000 K, da se je lansko leto pomnožilo za 6000 K, letos pa za 10.000 K, usiljuje se nam nehote misel, da rosi nebo svoj blagoslov nad našim društvom, ki bo prej ali slej varno zavetišče ubogim učiteljskim sirotam in otrokom. Njemu, ki je Oče vseh sirot, trudoljubivosti, delavnosti in požrtvovalnosti učiteljstva ter darežljivosti učiteljskih prijateljev in dobrotnikov se moramo danes zahvaliti, da znaša društveno premoženje koncem tekočega leta 36.608 kron 20 h.

In če bomo v novem letu vsaj tako in morebiti še nekoliko bolj požrtvovalni, bo k letu obsorej razpolagalo naše društvo lahko že s 50.000 kronami. Seveda, zato je pa treba delati, delati in zopet delati.

I. Koncerti.

Izvrsten vir za naše društvo so koncerti, ki jih prirejajo posamezna učiteljska in neučiteljska društva na korist konviktu. Le pogledimo koncert, ki ga je priredilo Društvo za zgradbo učit. konvikta dne 9. septembra letos v Ljubljani. V tem koncertu je združilo kranjsko učiteljstvo svoje moči ter pokazalo vso svojo ljubezen in požrtvovalnost za konvikt. Zato je bil pa tudi uspeh nepričakovano velik; dosegli smo namreč 1400 kron čistega dobička. Vsa čast in hvala gospodičnam učiteljicam-pevkam in učiteljem-pevcem in posebno zahvalo zasluži pa pevovodja g. Pavel Gorjup, ki je potoval iz kraja v kraj ter zbiral in navduševal pevke in pevce za koncert. Hvala tudi našemu marljivemu predsedniku, g. J. Furlanu, ki je s pomočjo ljubljanskih tovarišic zbiral dobitke za loterijo pri koncertu. Hvala torej ljubljanskim koleginjam in vsem, ki so kakorkoli pripomogli k temu sijajnemu moralnemu in gmotnemu uspehu našega koncerta!

Enak uspeh je doseglo tudi goriško učiteljstvo s koncertom, ki ga je priredilo »goriško učiteljsko društvo« meseca majnika v Gorici, ki je donesel našemu društvu 1100 kron čistega dobička. Goriško učiteljstvo je navzlic nizkim plačam navdušeno, idealno, agilno in napredno za vsako dobro stvar in smo bili že naprej prepričani, da bo imel koncert lep uspeh, in nismo se motili. Duša koncerta je bil pa seveda g. nadučitelj Ignacij Križman, ki je tudi duša in glava vsega goriškega učiteljstva. Vsa čast njemu in vrlemu goriškemu učiteljstvu!

Za prihodnje leto se pa, kakor čujemo, pripravlja vrlo štajersko učiteljstvo, da priredi tudi tak koncert v Celju. Brez dvombe bo imel tudi ta koncert gotovo lep uspeh za naše društvo.

Jako lep koncert je priredilo tudi Pedagoško društvo v Krškem, ki je donesel našemu društvu 606.74 K čistega dobička. Ta koncert je zasluga predsednika Pedagoškega društva g. Lj. Stiasnega, ki je navduševal učiteljstvo tega okraja za koncert in nabiral darove. Bodi izrečena na tem mestu vsem prav topla zahvala.

Tudi v drugih okrajih na Kranjskem, Štajerskem in Primorskem bi se lahko prirejali taki koncerti. Treba je le enega, da stvar izproži in potem gre sama naprej. Predvsem so v to poklicani društveni predsedniki. Vstopnina naj se pa pobira po celem okraju, kakor je storilo goriško učiteljstvo in pa učiteljstvo krškega okraja. Skušnja je pokazala, da v takem slučaju učiteljice in učitelji kar tekmujejo med sabo, kdo bo več vstopnine nabral.

Letos se je priredilo na korist našemu društvu 9 koncertov in sicer a) na Kranjskem: »Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta« v Ljubljani (1400 K); Pedagoško društvo v Krškem (606.74 K); učiteljstvo iz Toplic, Soteske in Gornje Sušice v novomeškem okraju (52.54 K); Blejski diletantje — seveda večinom učitelji (32.50 K) in zopet Blejski diletantje (68.66 K); b) na Štajerskem: Tamburaški koncert v Ptujju (41.50 K); Savinsko učiteljsko društvo (120.04 K); Gornjegrajsko in Savinsko učiteljsko društvo (160 K); c) na Goriškem: Okrajno učiteljsko društvo za goriški okraj (1100 K).

Vsi ti koncerti so nesli našemu društvu 3.581.92 K in sicer na Kranjskem 2160.38 K, na Goriškem 1100 K in na Štajerskem pa 321.54 K. Razvidno je, kako bogat vir za naše društvo so koncerti; zato pokladamo danes vsem učiteljskim prijateljem in dobrotnikom.

teljskim in tudi neučiteljskim društvom, ki imajo v njih učitelji vplivno besedo, da tudi v novem letu prirede krajevnim razmeram primerne koncerte in veselice na korist »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta.«

2. Hranilnice in posojilnice.

Odbor se je obrnil s prošnjo za podporo na vse hranilnice in posojilnice na Kranjskem, Štajerskem in Primorskem, katerih je vseh skupaj blizu 500. Izmed teh se jih je odzvalo naši prošnji 20, ki so pomnožile društveni kapital za 1185 K. Največ posojilnic se je odzvalo naši prošnji s Kranjskega, in sicer 17, ki so darovale za naš konvikt 1155 K; s Štajerskega sta se odzvali dve, vsaka z 10 K in na Primorskem pa samo ena z 10 kronami. Zaradi pregleda bodi mi dovoljeno, da navedem vseh 20 hranilnic oziroma posojilnic z imenom in z darovano vsoto. Darovale so a) na Kranjskem: 1) Okrajna posojilnica v Krškem, 20 K; 2) Prva Dolenjska posojilnica v Metliki, 20 K; 3) Ljubljanska kreditna banka, 50 K; 4) Glavna slovenska hranilnica in posojilnica v Ljubljani, 50 K; 5) Posojilnica v Žuženberku, 50 K; 6) Notranjska posojilnica v Postojni, 50 K; 7) Logaška posojilnica 45 K; 8) Kranjska hranilnica v Ljubljani, 300 K; 9) Kmetijska posojilnica Ljubljanske okolice, 100 K; 10) Posojilnica v Radovljici, 40 K; 11) Posojilnica za Stari trg, Lož in sosedstvo, 40 K; 12) Posojilnica in hranilnica v Moravčah, 100 K; 13) Prva dolenjska posojilnica v Metliki, 200 K; 14) Posojilnica v Zagorju ob Savi, 20 K; 15) Posojilnica v Sodražici, 20 K; 16) Vrhniška posojilnica, 30 K; 17) Okrajna posojilnica v Krškem, 20 K; b) na Štajerskem: 1) Posojilnica na Dolu, 10 K; 2) Posojilnica v Vojniku, 10 K; c) na Primorskem: Posojilnica v Marezi, 10 K.

To so torej hranilnice in posojilnice, ki so stopile v vrsto naših dobrotnikov. Sicer bi jih bilo lahko še mnogo več, če bi učiteljstvo v dotičnih krajih, kjer so posojilnice, storilo svojo dolžnost. Dobra beseda ob pravem času in na pravem mestu veliko izda. Odbor bo tudi letos poslal prošnje na vse hranilnice in posojilnice na Kranjskem, Štajerskem in Primorskem; prosimo pa, da učiteljstvo te prošnje spremlja in podpira ter skrbi ob času občinih zborov posameznih hranilnic in posojilnic, da se te spomnijo pri razdelitvi darov tudi učiteljskega konvikta. Le vsi za enega in eden za vse!

3. Občine.

Odbor je trkal in trkal, kjer je le čutil, da bi se dobil kak vinar za »konvikt« in tudi našim občinam ni prizanesel s svojo nadležnostjo. Razposlal je namreč na vsa županstva, oziroma občinske zastope tiskane prošnje za podporo in tudi te prošnje so imele precej povoljen uspeh, zakaj prejeli smo od naših občin za naše društvo 1344·23 K. Odzvalo se je naši prošnji 22 županstev, oziroma občin in sicer na Kranjskem 17 s 1274·23 K, na Štajerskem 3 z 20 kronami in na Primorskem pa 2 s 60 kronami. Tudi tu je bil uspeh odvisen od učiteljstva dotičnega kraja, zakaj čimbolj se zaveda učiteljstvo dotičnega kraja svoje dolžnosti napram našemu društvu, tem boljši je gmotni uspeh. Nam učiteljem ne pada mana z neba, ampak si moramo vsak vinar za naša podjetja izprositi in priboriti. Zato, tovariši, le na delo vsak v svojem kraju, da se čim več občin oklene našega društva,

zakaj: Ne samo, kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan. Tisti učitelj, ki dandanes opravlja svojo službo samo med štirimi stenami, a ničesar ne stori za učiteljsko organizacijo in učiteljska podjetja, tak učitelj ne pozna dandanes svojega zvanja. Vsi stanovi se dandanes organizujejo in združujejo in čim tesneje se združujejo, čim bolj se zavedajo svojega stanu, tembolj in tem hitreje napredujejo. Naša organizacija mora biti pa tudi gospodarsko tako urejena, da v stiskah, nadlogah, skrbih in težavah ne pridemo v zadrego ter najdemo utehe, pomoči in zavetja pri nas samih. Pričetek in konec naše gospodarske organizacije bodi pa naš »konvikt«, ki bodo našle v njem zavetje naše sirote in otroci, ki bo dobila v njem primerne prostore naša hranilnica in posojilnica »Učiteljskega konvikta« ter dobro streho naša »Zaveza«, šolski muzej in morebiti še kako drugo učiteljsko podjetje. Da pa pridemo čim preje do cilja, zato moramo pa z združenimi močmi na delo ter nabirati prispevkov za konvikt, kjerkoli in kadarkoli se nam nudi prilika.

Občine, ki so položile svoj dar na altar učiteljskega konvikta, so te-le: a) na Kranjskem: 1) Ljubljanska mestna občina, 500 K; 2) Stara Loka na Gorenjskem, 20 K; 3) Jesenice na Gorenjskem, 100 K; 4) Kostanjevica na Dolenjskem, 40 K; 5) Velike Lašče, 4·23 K; 6) Koroška Bela, 100 K; 7) Bled, 50 K; 8) Bloke, 50 K; 9) Metlika, 50 K; 10) Vič pri Ljubljani, 20 K; 11) Spodnja Šiška, 200 K; 12) Begunje na Gorenjskem, 40 K; 13) Kamnik na Gorenjskem, 20 K; 14) Ribnica na Dolenjskem, 20 K; 15) Št. Peter na Krasu, 10 K; 16) Dovje na Gorenjskem, 20 K; 17) Litija, 20 K; b) na Štajerskem: 1) Zakot pri Brežicah, 5 K; 2) Petrovče, 5 K; 3) Sevnica, 10 K; c) na Primorskem: 1) Tolmin, 50 K; 2) Sv. Križ pri Vipavi, 10 K.

Kakor sem že poprej omenil, so prispevale občine našemu društvu v tekočem letu 1344·23 K. Bodi vsem skupaj in posebej še njih vrlim županom izrečena na tem mestu prav topla zahvala!

4. Kolekte poštnih znamk.

Sicer bolj majhen, a vendar upoštevanja vreden dohodek našega društva so kolekte poštnih znamk, ki so nam prinesle že skoraj 1200 K. Kakor pri vseh drugih naših virih, tako je treba tudi pri kolektah nekoliko požrtvovalnosti. Kdor je prav priden in požrtvovalen, nabira sam znamke pri učiteljskih prijateljih dotičnega kraja; na ta način je kolekta najhitreje izpolnjena. Drugi pa zopet niso vneti za tako pobiranje, ampak prilepijo par znamk ter pošljejo kolekto naprej. Tudi to je dobro in društvu v korist. Ni pa v korist društva, če kdo kolekto prejme ter sedi na nji tudi po cele mesece. Kolekte dosežejo le tedaj svoj namen, če se hitro pošiljajo naprej. V nekem okraju na Štajerskem se je izrazila želja, da bi blagajnik vse došle znamke iz dotičnega okraja zabilježeval na račun pokroviteljine. Tu moram pripomniti, da bi se na ta način od blagajnika preveč zahtevalo in dalje kolekte tudi niso namenjene za pokroviteljino. Zopet drug okraj na Štajerskem, ki je našemu društvu poslal tri kolekte, drugega pa še ničesar, je pa zahteval pri zborovanju, da naj »Učit. Tovariš« priobči tudi svoto vsake kolekte in naroči »Zavezi«, da naj ima vpogled v knjige. Tu moram opomniti, da »Učit. Tovariš« ne zbira denarja in kolekt, torej tudi ne more kot tak priobčevati ohodkov, a stori pa to le iz prijaznosti, ker mu te podatke pošilja bla-

gajnik Društva za zgradbo učit. konvikta. Pripomniti moram tudi, da je naše društvo popolnoma samostojno društvo, ki ni podrejeno naši »Zavezi«, torej le-ta kot taka tudi nima pravice pregledovati blagajniških knjig zastran kolekt. Običajno objavljam v Tovarišu vselej le številko vrnjene kolekte in pa okraj, iz katerega je došla; upam, da je to za kontrolo dovolj. Vse došle znamke pa prilepim na poštne hranilne karte, ki jih potem nesem na pošto v poštno hranilnico, za katero imam 7 knjižic. Časih pa tudi znamke prodam ter naložim ta denar v hranilnici.

Letos se je vrnilo blagajniku 64 kolekt in sicer s Kranjskega 32, s Štajerskega 20 in s Primorskega pa 12. Vredne so bile po 3 do 10 in nekatere tudi po več kron. Če je svota pod kolekto zabilježena, jo objavim tudi v Tovarišu, drugače pa ne, ker mi seštevanje raznovrstnih in nakupičenih znamk vzame preveč časa.

Okraji, iz katerih so mi došle izpolnjene kolekte, so sledeči: a) na Kranjskem: 1.) Ljubljanska okolica, št. 39 in 65; 2.) Novo mesto, št. 2, 58 in 69; 3.) Krško, št. 1, 50 in 2 prepisa; 4.) Kranj, št. 5, 6, 19, 20 in 3 prepisi; 5.) Litija, št. 62; 6.) Kočevje, št. 15, 16 in 17; 7.) Kamnik, št. 8, 9, 10, 11 in 12; 8.) Postojna, št. 57 in 58; 9.) Logatec, št. 44, 45, 55 in 56; 10.) Črnomelj, št. 5; b) na Štajerskem: 1.) Laški okraj št. 13, 62 a, 62 b, 79 in 80; 2.) Ptujski okraj, št. 77, 91 in 92; 3.) Št. Lenart, št. 64 in 65; 4.) Celjski in vranski okraj št. 1, 69 in 70; 5.) Konjice, št. 9, 10, in 75; 6.) Šmarje, št. 88; 7.) Slovenj gradec, št. 36; 8.) Rogatec, št. 93 in 94; c) na Primorskem: 1.) Goriški okraj, št. 1, 13 in 14; 2.) Tolminski okraj, št. 5, 6, 121 in 2 prilogi; 3.) Voloski okraj, št. 9, 10, 127 in 128. Krožijo pa še križem domovine 103 kolekte in sicer na Kranjskem 51, na Štajerskem 31 in na Primorskem pa 21. Mogoče je pa tudi, da ne krožijo vse in da počivajo nekatere zaprašene v miznicah takih kolegov in koleginj, ki se ne ogrevajo za učiteljski konvikt.

Torej, s kolektami le naprej in naprej, zakaj:

Zrno do zrna pogača,

kamen do kamena palača!

5. Članarina.

Na Kranjskem, Štajerskem in Primorskem je nameščenih nad 2000 učiteljev in učiteljic. Ko bi bili vsi ti člani našega društva, kako lep gmoten uspeh bi bil to. Žal, da temu ni tako. Res je, da imamo nizke plače, a 2 kronici na leto bi si že vsakdo lahko utrgal, saj bi imel s tem zavest, da je daroval ti dve kroni za učiteljske sirote in otroke. Prejšnja leta se je marsikdo izgovarjal, da bi rad žrtvoval ti dve kroni, če bi jih prišel kdo pobirat. Iz tega vzroka je šel odbor učiteljstvu na roko ter uvedel čekovni promet. Vsako šolsko vodstvo dobi po novem letu poštno položnico (ček) s prošnjo, da pobere pri podrejenem mu učiteljstvu letnino. Nekateri šolski voditelji store to dragevolje, mnogo jih je pa malobrižnih za naše dobrodelno in prepotrebno društvo. In to ni lepo! Ob novem letu sem razposlal vsem šolskim vodstvom na Kranjskem, Štajerskem in Primorskem tiskane prošnje in poštne položnice. To mi je dalo mnogo dela; škoda, da se to delo ni tako izplačalo, kakor bi bilo želeti. Premalo stanovskega ponosa in stanovske samozavesti je še med nami. Kakor sem že preje omenil, je na Kranjskem, Štajerskem in Primorskem nad 2000 učiteljev in učiteljic in od vseh teh jih je pri našem društvu samo 370, ki so plačali

letnino 2 K za tekoče leto. Od teh jih pripada na Kranjsko 175, na Štajersko 135 in na Primorsko pa 60. Te številke niso častne za nas. Upajmo pa, da bo v novem letu bolje in da se bo tudi ostalo nčiteljstvo predramilo iz svojega mrtvila ter pristopilo z dvema kronicama na leto »Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta.« Bog daj!

6. Gospodarski program.

Leta 1897. smo ustanovili gospodarski program, ki do naša društvu vsako leto precej lepih kronic. Le pomislimo, koliko smo že prejeli samo za šolske zvezke, poprej od g. Petriča, zdaj pa od g. Grubbauerja. Samo letos nam je darovala tvrdka Grubbauer iz Linca 500 K. Na Štajerskem in na Primorskem imajo v rabi zopet druge zvezke. Želeti bi bilo, da stopi štajersko in primorsko učiteljstvo v dogovor z izdelovalci teh zvezkov; gotovo bo vsak izdelovatelj rad daroval vsako leto od izkupička primerno svoto za učiteljski konvikt. Torej, štajersko in primorsko učiteljstvo, le na delo, da nam bo mogoče k letu osorej o uspehu že kaj poročati. Pa tudi trgovci s šolskimi potrebščinami radi prispevajo za naš konvikt, če se jih za to naprosi n. pr. g. J. Bahovec v Ljubljani daruje navadno po 50 K na leto, drugi trgovci s šolskimi potrebščinami pa po 10 in 20 kron. Tako je v Ljubljani in tako bi bilo lahko tudi v Celju, Mariboru, v Gorici, v Trstu in na Reki. V teh mestih naj si izbere izvenkranjsko učiteljstvo tudi po eno trgovino z manifakturnim in po eno s konfekcijskim blagom. Kranjski učitelji in učiteljice imamo tvrdko Fr. Ksav. Souvanovo in Gričar & Mejač, ki nam darujeta od učiteljskega izkupička vsako leto okroglih 100 do 200 K. Tudi tiskarne, ki jim daje učiteljstvo zaslužka, rade prispevajo za konvikt. »Narodna Tiskarna v Ljubljani nam daje po 200 K na leto. Prezreti tudi ne smemo založnikov šolskih tiskovin. Kranjski učitelji smo v tem oziru že dobro organizirani; upajmo, da nam bo sledilo tudi izvenkranjsko učiteljstvo ter si ustanovilo svoj »gospodarski program.«

7. C. F. J. I. jubilejska ustanova.

To ustanovo smo ustanovili kranjski učitelji l. 1888 v proslavo cesarjeve 40 letnice. Zbirali smo tri leta ter nabrali 2.800 K. Ustanova je določena izključno le za učiteljske sirote na Kranjskem ter znaša na leto 80 K in se izplača vsako leto dne 2. decembra. Do zdaj je uživala ustanovo učiteljska sirota Bogomila Osana. Prejela je vsega skupaj 560 K. Letos je pa Bogomila Osana izostala iz šole. Treba bo ustanovo zopet razpisati ali jo pa podeliti sestri Kristini Osana, ki obiskuje tukajšnjo slovensko dekliško šolo.

Kakor že povedano, znaša ustanova 80 K na leto, ostanek obresti se pa pripiše vsako leto h kapitalu, da bo s časom mogoče napraviti še II. mesto te ustanove. Letos se je pripisalo h kapitalu 36 K obresti ter znaša ves kapital koncem t. leta 3009 K.

8. Pokrovitelji.

Pokroviteljev, ki so vplačali po 200 K, ima naše društvo 41 in sicer na Kranjskem 34, na Primorskem 6 in na Štajerskem pa 1. Letos so nanovo postali društveni pokrovitelji: 1.) Ljubljanska mestna občina. 2.) Občina Spodnja Šiška pri Ljubljani; 3.) g. državni poslanec notar Ivan Plantan; 4.) Pedagoško društvo v Krškem (3 krat); 5.) Prva dolenska posojilnica v Metliki; 6.) Okrajno učiteljsko društvo za goriški okraj

(6 krat) 7.) Savinsko učiteljsko društvo; 8.) G. Ivan Jebačin, lastnik »Prve jugoslovanske tovarne za kavine surrogate v Ljubljani.«

Na račun pokroviteljine so pa vplačali: 1.) Ljubljansko učiteljsko društvo 50 K; 2.) Učiteljsko društvo ljubljanske okolice 50 K; 3.) Metliška občina na Dolenjskem, 50 K; 4.) g. Josip Prosenc, bančni ravnatelj i dr. v Ljubljani, 50 K; 5.) g. Gustav Pirc, ravnatelj Kmet. družbe, 50 K; 6.) Litijsko učiteljsko društvo 100 K; 7.) Gornjegrajsko učiteljsko društvo 80 K; 8.) Ormoško učiteljsko društvo 50 K; 9.) Sežansko učiteljsko društvo 50 K; 10.) Tolminska občina 50 K; 11.) g. Jernej Bahovec, trgovec s šolskimi potrebščinami v Ljubljani, 100 K; 12.) Kmetiska posojilnica ljubljanske okolice 100 K; 13.) Jeseniška občina na Gorenjskem 100 K; 14.) Občina Koroška Bela na Gorenjskem 100 K; 15.) Posojilnica in hranilnica v Moravčah, 100 K,

Seveda, pokrovitelji se pa ne ponujajo sami, ampak jih je treba iskati in tudi ta uspeh je odvisen edinole od učiteljstva. Zato prosim vse one tovariše in tovarišice, ki jim je mar naše društvo, da vplivajo na posojilnice in hranilnice, na županstva in na imovitejše šolske prijatelje, da postanejo pokrovitelji našega društva. Dobra beseda ob pravem času in na pravem mestu velika izda.

Skoraj nepotrebno se mi zdi poudarjati, da mora biti tudi vsako učiteljsko društvo pokrovitelj »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta«. Na podstavi § 12 naših pravil ima potem vsako učiteljsko društvo pravico toliko odbornikov poslati v odbor našega društva, kolikorkrat je pokroviteljino vplačalo. Do zdaj so pokroviteljino vplačala ta-le učiteljska društva: 1.) Slovensko deželno učiteljsko društvo v Ljubljani (1 krat); 2.) Logaško učiteljsko društvo (1 krat); 3.) Postojnsko učiteljsko društvo (2 krat); 4.) Kranjsko učiteljsko društvo (2 krat); 5.) Pedagoško društvo v Krškem (3 krat); 6.) Učiteljsko društvo goriškega okraja (6 krat) in 7.) Savinsko učiteljsko društvo (1 krat). Vsa ta društva prosimo tem potem, da imenujejo svoje zastopnike v odbor »Društva za zgradbo učiteljskega konvikta«.

9. Učiteljski dobrotniki.

Vsi pokrovitelji našega društva, vsi denar ni zavodi, vse občine in vsi drugi prijatelji in podpirniki naši, ki so kaj prispevali za učiteljski konvikt, so učiteljski dobrotniki. Tako sem jih vedno imenoval letos, ko sem objavljaj njih darove za učiteljski konvikt. Prepričan sem, da govorim iz srca vseh prisotnih in neprisotnih učiteljev, če se v imenu današnjega občnega zbora vsem učiteljskim dobrotnikom kar najtopleje zahvaljujem ter izrazim hkrati tudi ponižno prošnjo, da tudi nadalje ostanejo naklonjeni našemu društvu. Bog jih živi!

10. Kako je naložen denar.

Kakor sem že uvodno omenil, smo nabrali za konvikt prvih devet let okroglih 20.000 K, lansko leto 6000 K in letos pa 10.000 kron. Vse društveno premoženje znaša danes 36.608 kron 20 vinarjev. Ves ta denar je plodonosno naložen ter se obrestuje v poštni hranilnici po 2%, v drugih denarnih zavodih pa po 4%, 4,5% in po 5%. Največa svota je naložena v »Hranilnici in posojilnici učiteljskega konvikta po 5%.

Poštna hranilnica obrestuje denar sicer samo po 2%, a pripravna je za zbiranje denarjev potom poštnih položnic (čekov), ki jih pošiljam šolskim vodstvom, posojilnicam in hranilnicam, županstvom in takim osebam, od katerih upam, da bi se kaj dobilo za naš konvikt. Denar, ki ga pa prejmem na roko ali pa potom poštnih nakaznic, ga pa naložim v poštni hranilnici. Kadar se nabere tisočak, pa dvignem ter naložim v naših hranilnicah. To pa delom zaraditega tako, ker se mi na ta način moje delo, ki ni posebno majhno, znatno olajša. Upam, da slavni občni zbor ne bo ugovarjal temu mojemu postopanju.

11. Sklep.

S tem sklepam svoje poročilo. Če se ozremo nazaj na 11letno naše delo, se oziroma lahko s ponosno samosvestjo na to 11letno dobo, a z veselim srcem in prijaznim licem gledamo pa tudi lahko v bodočnost, zakaj če bomo tudi v bodoče s takim navdušenjem delovali za naš konvikt, če bomo imeli tudi v bodoče toliko dobrotnikov, kakor smo jih imeli dosedaj in če bo naše društvo tudi v bodoče deležno blagoslova z nebes, ne bo dolgo, ko se bo v beli Ljubljani dvignila krasna stavba z napisom: »Učiteljski konvikt.« In vsakdo izmed nas, ki bo šel mimo te stavbe, bo lahko rekel: Tudi nekaj mojih žuljev, tudi mojim ustam pritrغانih grižljajev je nekaj v tej stavbi; vsi skupaj bomo pa s ponosom trdili: To je naše delo, to je naš trud, to je naša požrtvovalnost! In v to: »Bog daj srečo!«

Poročilo preglednikov računov.

V imenu preglednikov računov izjavlja tovariš Al. Ke celj, da so računi v najlepšem redu in denar plodonosno naložen. Za vzorni red in trud izreka blagajniku priznanje in zahvalo. (Odobranje.) (Konec prih.)

Iz naše organizacije.

Štajersko.

Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj je imelo svoje zadnje redno zborovanje v društvenem letu 1905 dne 8. decembra v navadnih prostorih v Celju. V svojem pozdravnem nagovoru izraža tovariš predsednik veselje na obilem številu navzočih članov in članic ter na prisotnosti gosta, zdaj v zasluženem pokoju v Celju bivajočega nadučitelja g. Hernausa, čestita obenem tudi tov. g. Kvedru iz St. Jurja ob juž. žel. na srečno prestalem izpitu učiteljske usposobljenosti za meščanske šole in tovarišicama gdč. Hinterlechner in gdč. Žizek, obe iz Šmartna v Rožni dolini, na prestalem izpitu učiteljske usposobljenosti za ljudske šole.

Po prečitaniu in odobrenju zadnjega zapisnika omenja tov. predsednik novi šolski in učni red, ki se na prvo čita lepo, a po natančnejšem pregledu se najde marsikaka določba, ki nas ne more zadovoljiti. Tovarišu g. Šahu se je poverila naloga, da pri prihodnjem zborovanju razpravlja o novem šolskem in učnem redu.

Razen o »Lehrerbundovem« zborovanju v Gradcu se je tudi govorilo o željah in prošnjah, ki so se pretresovale pri zadnjem deželnozborskem zasedanju. Zlasti se omenja prošnja štaj. učiteljstva, da bi se vsa kot definitivnem učiteljem (podučiteljem) prebita leta vračunila polno v starostne doklade. Prošnja se je na predlog famoznega deželnozborskega odbornika Linka odklonila z motivacijo, da je dežela storila za šolo in učiteljstvo dovolj. To je pač prazna baharija! Z odklonitvijo imenovanega predloga se je zgodila večini štajerskega učiteljstva velikanska krivica, ki jo marsikateri tovariš občuti bridko. Značilno je, da se pri razpravi tega predloga ni oglašil noben naših slovenskih poslancev,

dasi se je eden tovariš-učitelj v tem oziru obrnil s prošnjo do nekega slov. poslanca. Slovenski poslanci imajo pač najmanj vzroka biti v takih rečeh solidarni s svojimi nemškimi tovariši poslanci! Izprevidli smo, da so pravi prijatelji šole in učiteljstva le socialni demokratje!

Zedinjeno štaj. učiteljstvo pa bo v bodoče pokazalo, kaj zmore, in se bo vedelo poslužiti sredstev, ki ne bodo vsakemu prav! Zahtevali ne bomo samo, da se nam vračunijo vsa kot def. učiteljem prebita leta polno v starostne doklade, ampak prišli bomo z zahtevo, da se nam všteje tudi praktični čas.

Predsednik »koncertnega odseka« tov. g. Čulek je potem poročal o seji, vršeči se pred zborovanjem, v kateri se je sklenilo, da se vrše pevske vaje na dan vsakokratnega društvenega zborovanja od pol 9. do 11. ure predpoldan. Prva vaja, za katero se naj tovariši pevci nauče Pauknerjeve mešane zbere, je na dan sv. Treh kraljev v okoliški šoli v Celju. Na marljivosti in pridnem ter točnem obisku tovarišev- pevcev je ležeče, da se bo lahko vršil nameravani koncert, za čigar predpriprave se je že izdala lepa vsota.

Nato je nadaljeval in tudi končal g. prof. J. Kožuh svoje predavanje o kartografski projekciji, za kar je žel toplo zahvalo.

Književnost in umetnost.

Slovensko-nemška meja na Štajerskem. Kulturno-zgodovinski in narodnopisni doneski. Nabral Ante Beg. Ponatis iz »Slovenskega Naroda«. Z zemljepisnim načrtom. Cena 1 K. V Ljubljani 1905. Tiskala »Narodna tiskarna«. Založil Ante Beg. Str. 109. — Gospod Beg nam je napisal lepo delce, ki nam kaže štajersko slovensko-nemško mejo v nje faktuem položaju. Za rodoljubno slovensko srce ni ta pogled vesel. Pisatelj pravi sam v predgovoru: »Že bilanca o polstoletju našega življa ob meji je taka, da mora vsakega Slovenca pretesti iz narodne letargije.« — Meja se krči, slovenstvo izmira, valovi tujstva pluskajo bolj in bolj proti jugu: to je žalostni sklepni akord, ki vanj izzveni Begova razprava. Ali morda zbude ti glasovi one, ki bi morali stati na braniku, da nam Nemeč ne ugrabi zemlje takorekoč izpred nosu?! To bi bil temeljitega Begovega dela najlepši uspeh! In ta uspeh je mogoč, ker nam pisatelj pove, kam bi bilo treba koncentrovati moči, da rešimo, kar se da rešiti. Iz vse razprave pa zveni klic po najboljšem rešilnem sredstvu: Dajte nam slovenskih šol! — Samo ko bi ga čuli poklicani krogi!

Vestnik.

Učiteljski dobrotniki. Društvu za zgradbo Učiteljskega konvikta so darovali: g. Ivan Majaron, veleposestnik in trgovec v Borovnici, 50 K; županstvo Šmihel-Stopiče v Kandiji pri Novem mestu 50 K; g. Ivan Jebačin, lastnik »Prve jugoslovanske tovarne za kavine surogate« v Ljubljani, 50 K; Posojilnica za Sodražico in okolico 20 K; Okrajna posojilnica v Krškem 20 K; gojenke ljubljanskega učiteljskega o Prešernovi slavnosti 2. decembra 1905 zložile 20 K; g. dr. Fran Ilešič, c. kr. učit. profesor v Ljubljani, pri šolskih zvezkih prispodaril 8 K 8 h; g. S. T. namesto venca na grob r. Martinu Siču 12 K; g. Ljudevit Štrigelj, načelnik požarne brambe, posestnik i. dr. v Ljubljani, 10 K; g. Fran Maly, občinski svetovalec, tovarnar in posestnik v Ljubljani, 10 K; vesela družba v gostilni g. Marije Sirc v Mengšu 84 h; g. Ivan Pogačnik, c. kr. okrajni sodnik v Kranju, namesto venca na grob r. nadučitelju Alojziju Pinu v Dol. Logatcu, 10 K; tvrdka Češnik & Milavec, zaloga manufakturnega blaga v Ljubljani, 10 K; g. K. Guštin v Metliki 5 K namesto novoletnih voščil; občinski odbor-niki v Adlešičih na Dolenjskem 8 K 40 h; Posojilnica v Zagorju ob Savi 20 K; gđc. Klementina

Novak, učiteljica v Cerknici, nabrala ob nastopu svoje službe v veseli družbi pri g. Ivanu Stergulcu v Begunjah, 7 K; Kot odkupnino od novoletnih voščil pošiljajo 3 K gg. B. Andoljšek 1 K, Ana Andoljšek 1 K in Jos. Schott 1 K, vsi iz Litije. Gdč. Vera Skrem, Tonči Mihevc, Mici Dolenc, učenke v Dol. Logatcu, 11 K kot preostanek nabrane svote za venec šolske mladine umrlemu vodju g. Al. Pinu. Živeli učiteljski dobrotniki in nasledniki! Bog plati!

Kolekta poštne znamk za učiteljski konvinkt. Iz radovljiskega okraja kolekta št. 64; iz logaškega okraja kolekta št. 40, 66, 67 in dva prepisa. Išče se na Primorskem kolekta št. 115, ki jo je prejelo dne 16. maja 1905 šolsko vodstvo v Komnu; le-to jo je poslalo dne 22. maja 1905, vredno 4 K v znamkah, na Gorjansko; od tod je šla kolekta v Nabrežino, dalje se je pa izgubil nje sled. Kdor jo najde, jo blagovoli poslati naprej, ali pa če je že polna, v Ljubljano.

Letnino za 1905 so plačali p. i. gg.: Bele Ivan, Čadež Anton, Dimnik Jakob, Furlan Jakob, Gale Fran, Jelenc Luka, Pavčič Josip, Pretnar Jakob, Režek Juraj, Sadar Vendelin, Wider Karel, vsi na I. mestni šoli v Ljubljani; g. Ivan Strehovec, učitelj v Adlešičih; g. Josip Svetina, učitelj v Žaljni; g. Tomaž Kurbus, nadučitelj in gdč. Tilka Lecker, učiteljica v Slivnici pri Celju; g. Janko Zirovnik, nadučitelj, g. A. Arko, učitelj in g. J. Lenarčič učitelj, vsi v št. Vidu pri Ljubljani.

Osebnostna vest. gdč. Zora Koncilija je premeščena iz Božjakevoga kot suplentinja v Krko pri Litiji.

Osebnostne vesti na Štajerskem. Petrazredna ljudska šola v Št. Pavlu v Savinjski dolini se razširi v šestrazrednico, dvo-razrednica v Stoprcah pa v trirazrednico. — Nadučitelj v Spodnji Polskavi je postal Josip Vodošek, dosedaj učitelj v Frajhamu. — Stalni učitelji so postali: Fran Dernovšek iz Artič v Sevnici, Ljudmila Gomilšek iz Št. Jedrti nad Laškem in Ivana Piller iz Kapel v Vidmu, Marija Ježovnik pri Sv. Rupertu v Slovenskih goricah, Marija Lercher na svojem mestu v Slovenski Bistrici (deklška ljudska šola) ter Ana Ambrusch od Sv. Rriža pri Slatini v Rušah.

Iz seje c. kr. okrajnega šolskega sveta v Radovljici, ki je bila dne 20. decembra, nam poročajo: Potrdila se je kupna pogodba za g. Bahovcu iz Ljubljane prodano staro šolsko poslopje v Radovljici za ceno 7010 K, a zavrnila se je po nasvetu g. dr. J. Vilfana kupna pogodba za stari šolski vrt istotam. Za imenovani vrt je hotel dati radovljiski zdravstveni zastop 835 K, ker je mislil na istem mestu postaviti bolnišnico, svet pa je premajhen in je zidanje bolnišnice za mesto tamkaj neprikladno, ker se na isto stran Radovljica najbolj razširja, zato se prodaja ni odobrila. Tudi je ponudnik, ki preplača to vsoto. — Sklene se, da se parcele, pripadajoče k šoli v Ljubnem, prodajo, a ne pod 8000 K, ker sedanja najemnina ne dosega odstotkov, katere bi donášala zgoraj imenovana vsota v obligacijah, oziroma nalozena v hranilnici. C. kr. okrajni šolski svet si pa pridrži pravico potrditve kupne pogodbe. — G. Mihaeli Huth-Rasinger se dovoli trimesečni dopust zaradi bolezni, na njeno mesto se postavi suplentinja. Gdč. Karolina Domijanovič in Apolonija Fatur sta dobili dopust do novega leta. Šoli na Breznici se dovoli glede na okoliščine za tekočo šol. leto poldnevni pouk v tretjem razredu, a krajnemu šolskemu svetu se pa naroča, da skrbi za prihodnje šol. leto za dovolj veliko šolsko sobo. — C. kr. okrajni šol. svet se strinja z dopisom c. kr. kmetijske družbe kranjske na c. kr. dež. šol. svet, da bi se nagrade za šolske vrte dajale rajši učiteljstvu od personam. Potrdi se proračun za okrajno učit. blagajnico s skupno vsoto 900 K za l. 1906. — Sestavi se kompetentna tabela za učit. službi v Radovljici in Ratečah. Nekemu učencu se pogojno dovoli izdati izpustnico. Na znanje se vzame poročilo o nadzorovanju šol v Dobravi pri Kropi in Lescah. — Rešijo se proračuni za šole v Kranjski gori, Ljubnem, Ovsišah, Ratečah in Kranjski gori za l. 1906.

Častno priznanje za skrbno negovanje šolskega vrta je izrekel štajerski deželni šolski svet tovarišu P. Wudlerju, nadučitelju na Ljubnem.

† **Dimović Ivan**, bivši mnogoletni učitelj srbske ljudske šole v Trstu, je umrl dne 29. pret. m. — Pokojnik je bil visoko naobražen in je užival obče spoštovanje med srbskim učiteljstvom. Blag mu spomin.

C. kr. deželni šolski svet za Gorico in Gradiško je iz službenih ozirav premestil: nadučitelja Antona Koso vela iz Sežane v Pliskovico; nadučitelja Milana Vovka iz Pliskovice v Povir; nadučitelja Antona Berginca iz Povirja v Sežano; učitelja Luko Silo iz Štorij v Vojščico. — Učitelj in voditelj v Branici Josip Sinigoj je bil na lastno prošnjo premeščen v Mavhinje. — Učitelj v Grahovem Fran Kaska je imenovan nadučiteljem II. razr. v Tolminu; Alojzij Macarol je bil potrjen difinitivnim učiteljem v Št. Polaju.

Koncertni odsek učit. društva za celjski in laški okraj je v svoji zadnji seji sklenil, da se vrše pevske vaje na dan vsakratnega društvenega zborovanja od 1/2 9. — 1/2 11. predpoldne. Prva vaja je na dan sv. Treh kraljev v okoliški šoli v Celju. Vsi cenjeni člani pevskega zbora se prosijo, da vaje pridno in točno obiskujejo ter se za prvo vajo nauče 3 Pauknerjeve meš. zборе, ki jih naj prineso s seboj!

Božičnico je imela šola na Frankolovem dne 28. dec. t. l. Tamkajšnja graščakinja Alice Faber, soproga angl. generalnega konzula, v zimskem času bivajočega v hrvatski Reki, je imenitno obdarovala otroke: 55. deklic je dobilo blago za obleke, 32 pa nogavice, 26 dečkov je prejelo pahovke (šale), 18 pa nogavice. Najpridnejši otroci so dobili molitvenike (24). — Vrhutega so dobili obilico igrač, konjičkov, punčk, žog, lecta, sladkarij, bonbona pa kar cel zaboj, tako da so bili obdarovani tudi otroci, ki še ne hodijo v šolo. Po nadučiteljevem nagovoru do otrok, in ko so ti odpeli krasno božično pesem, so se obdarovali ob navzočnosti baronice Manteufflove, ki je nadomestovala milosrdno gospo. Bog oblagodari blago dobrotnico, ki je vedno prijazna našemu narodu!

Služba nadučitelja oziroma učitelja je razpisana na štirirazrednici v Trziču do 25. januarja 1906.

V popolnjenje razpisa tukajšnje učiteljske službe prosimo uljudno v Vašem cenjenem listu objaviti, da je s to službo združeno tudi prosto stanovanje (1 soba). (Razpis glej št. 51. l. 1905 »U. T.«, pol. okraj Celje, toč. 4.) Krajni šolski svet. Št. Rupert (okraj Laško), dne 2. januarja 1905.

Načelnik: Martin Tratnik.

Na Francoskem je sedaj sprejet zakon o ločitvi cefkve od države. Sedaj preneha tudi poslaništvo v Vatikanu in nunciantura v Parizu. Duhovništvo ne bo dobivalo plače od države, nego zanjo se bodo morali pobrigati verniki sami.

Higijenska razstava na Dunaju. Tekom tega leta prirede na Dunaju higijensko razstavo, ki vlada zanjo tudi v učiteljskih krogih veliko zanimanje. Opozarjamo že sedaj poklicane kroge na to znamenito razstavo z željo, da bi omogočili z denarnimi podporami tudi učiteljstvu, da si jo ogleda!

Razgled po šolskem svetu.

— **Konec italijanske juridične fakultete v Inomostu.** Naučno ministrstvo je izdalo odlok, ki je z njim formalno z dnem 31. pret. mes. odpravljena italijanska pravna fakulteta v Inomostu, ki je zaprta od novembra 1904. Od novega leta se več ne vrše izpiti v italijanskem jeziku. Vlada umakne tudi zakonski načrt glede ustanovitve pravne fakultete v Roveretu.

Listnica upravnistva.

Cenjene tovarišice! Dragi tovariši!

Novo leto in — nove skrbi! Glavni stroški »Tovarišev« so še neporavnani, naročnina pa je dosedaj komaj kapljala. Tako se mora vse nehati! Prosim torej one tovarišice in tovariše, ki so z naročnino še na dolgu — nekateri celo za več let! — da stori vsak svojo dolžnost ter pošlje »Tovarišu« to, kar je njegovega.

Tej številki so priložene položnice za vse one, ki nimajo naročnine predplačane. Vplačajte nanje vsaj enoletno naročnino, ker si prihranite s tem poštnino. Vdrugič ne dobi v tekočem letu nihče položnice, ker stanejo te »Tovariša« preveč!

Pridobi vsakdo »Tovarišu« vsaj enega novega naročnika! Osobito cenjene tovarišice store v tem oziru lahko mnogo mnogo, ker pogrešamo med naročniki večino nežnega spola. Koleginje — enake pravice, enake dolžnosti! Ena naših dolžnosti pa

je tudi stanovska zavest, ker le ta nam pribori boljšo bodočnost!!

Pa tudi med kolegi je mnogo takih, ki le mižé čakajo, kaj bodo storili za nje — drugi. To je sramotno! Vsakdo bi moral biti naročen na naš stanovski list. Tako je pa včasih pet tovarišev naročenih na en iztis, pa še tega vedno ne plačajo. To je indolentnost!

Šolska vodstva, čitalnice in društva naj nam pošljejo naročnino na vsak način **vneprej!**

To številko »Tovariša« pošljemo mnogim tovarišem na ogled. Ako lista ne naroče, naj nam ga blagovolijo vrniti, četudi jih ne smatramo naročnikom prej, kot da nam to izrecno izjavijo.

Od dosedanjih naročnikov smatramo vse tudi še dalje naročnikom — dokler nam naročbe ne odpovedo.

Vsakdo, ki pride med letom na novo bivališče, naj nam blagovolito sprejembo tudi naznaniti. Časniške vesti niso v tem oziru vselej zanesljive.

Reklamacije so poštnine proste; napišite le na naslovno stran, da je pismo (odprto seveda) reklamacija.

Vsem naročnikom — dobrim in nedobrim! — želi veselo novo leto

»Tovariševo« upravnistvo.

Ljubljana-Barje, dne 5. januarja 1906.

Listnica uredništva.

— **Okrajnim učiteljskim društvom.** Gospode funkcionarje v okrajnih učit. društvih prosimo, naj nam pravočasno pošiljajo vabila k zborovanjem. Mnogokrat se zgodi, da dobimo vabilo tisti dan, ko izide naš list, zato ga ne moremo priobčiti. Tako se je zgodilo tudi zadnjič z vabilom nekega štajerskega učiteljskega društva. Vsaka nujna zadeva more priti v list le tedaj, ako jo dobimo tri dni pred izidom. Upoštevajte to! — Poročilo o občnem zboru »Deželnega slov. učiteljskega društva v Ljubljani« priobčimo prihodnjič, ker nam je danes vkljub prilogi zmanjkalo prostora. — **Na štajersko:** Prihodnjič! — **V Istro:** Danes teden! — Več drugih dopisov prihodnjič.

Uradni razpisi učiteljskih služb.

Št. 3001.

Kranjsko.

Na petrazredni ljudski šoli v Postojni se razpisuje s tem učno mesto učiteljice v stalno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do 25. januarja 1906.

Prosilke, ki še niso v kranjski javni šolski službi stalno nameščene, morajo z državno zdravniškim izpričevalom dokazati, da imajo popolno fizično sposobnost za službovanje.

C. kr. okrajni šolski svet v Postojni, dne 24. decembra 1905.

Št. 3026.

Na štirirazredni ljudski šoli v Senožečah se razpisuje s tem učno mesto v stalno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do 25. januarja 1906.

Prosilci, ki še niso stalno nameščeni v kranjski javni šolski službi, morajo z državno-zdravniškim izpričevalom dokazati, da imajo fizično sposobnost za službovanje.

C. kr. okrajni šolski svet v Postojni, dne 24. decembra 1905.

Št. 2110.

Na štirirazredni ljudski šoli v Dol. Logatcu se razpisuje s tem služba učitelja v stalno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do 26. januarja 1906.

Prosilci, ki še niso stalno nameščeni v kranjski javni šolski službi, morajo dokazati z izpričevalom državnega zdravnika, da imajo popolno fizično sposobnost za šolsko službo.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatcu, dne 25. decembra 1905.

Št. 2165.

Na dvorazredni ljudski šoli v Rovtah se razpisuje s tem učiteljska služba v stalno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do 25. januarja 1906.

Prosilci, ki še niso stalno nameščeni v kranjski javni šolski službi, morajo z državno-zdravniškim izpričevalom dokazati, da imajo popolno fizično sposobnost za službovanje.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatcu, dne 24. decembra 1905.

Št. 2165.

Na trirazredni ljudski šoli v Grahovem se razpisuje s tem učno mesto v stalno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do 28. januarja 1906.

Prosilci, ki še niso stalno nameščeni v kranjski javni šolski službi, morajo z državno-zdravniškim izpričevalom dokazati, da imajo popolno fizično sposobnost za šolsko službo.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatcu, dne 27. decembra 1905.

Št. 1801.

V litijskem okraju se razpisuje s tem voditeljsko mesto na enorazredni ljudski šoli na Prežganju v stalno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do 21. januarja 1906.

Prosilci za stalno nameščenje, ki v kranjski javni službi še niso stalno nameščeni, morajo z državno-zdravniškim izpričevalom dokazati, da imajo popolno telesno sposobnost za šolsko službo.

C. kr. okrajni šolski svet v Litiji, dne 24. decembra 1905.

Št. 3017.

V krškem okraju se razpisujeta s tem nadučiteljsko mesto na dvorazredni ljudski šoli na Trebelnem in voditeljsko mesto na enorazredni ljudski šoli v Dobovcu v stalno, oziroma začasno nameščenje.

Pravilno opremljene prošnje naj se predlagajo semkaj predpisanim potom do 21. januarja 1906.

Prosilci za stalno nameščenje, ki v kranjski javni službi se niso stalno nameščeni, morajo z državno-zdravniškim izpričevalom dokazati, da imajo popolno telesno sposobnost za šolsko službo.

C. kr. okrajni šolski svet v Krškem, dne 24. decembra 1905.

Št. 1371.

Na enorazredni ljudski šoli v Blagovici je stalno oddati učno in voditeljsko mesto s postavnimi prejemki in z užitek službene stanovanja.

Pravilno opremljene prošnje je službenim potom predložiti tukajšnjemu uradu do 31. prosinca 1906.

Prosilci, ki še niso stalno nameščeni na javnih ljudskih šolah na Kranjskem, se imajo izkazati z izpričevalom državnega zdravnika, da so fizično popolnoma zmožni za šolsko službo.

C. kr. okrajni šolski svet v Kamniku, dne 26. decembra 1905.

Št. 3161.

Na enorazredni ljudski šoli pri Sv. Gregorju je popolniti stalno, oziroma začasno mesto učitelja-voditelja.

Pravilno opremljene prošnje naj se semkaj vlagajo do 20. januarja 1906.

Prosilci, ki še niso stalno nameščeni v kranjski javni službi, morajo z državno-zdravniškim izpričevalom dokazati, da imajo popolno fizično sposobnost za službovanje.

C. kr. okrajni šolski svet Kočevje, dne 28. decembra 1905.

Št. 3179.

Na petrazredni deški ljudski šoli v Ribnici je popolniti dve učiteljski službi stalno, oziroma začasno.

Pravilno opremljene prošnje naj se semkaj vlagajo do 25. januarja 1906.

Prosilci, ki še niso stalno nameščeni v kranjski javni službi, morajo z državno-zdravniškim izpričevalom dokazati, da imajo popolno fizično sposobnost za službovanje. — Moški prosilci imajo prednost.

C. kr. okrajni šolski svet Kočevje, dne 24. decembra 1905.

Učiteljica

na štirirazrednici v prijaznem mestu na Dolenjskem želi menjati s kolegom, oziroma kolegino na kaki enorazrednici blizu železnice.

Ponudbe pod „Menjava“ na uredništvo.

Šolske tiskovine

prilporoča

tiskarna J. BLASNIKA naslednikov
— Ljubljani.

Šolske tiskovine

odobrene po dež. šolskem svetu
ter vse tiskovine za obrtne nadaljevalne šole po naj-
novejših predpisih priporoča tvrdka

Dragotin Hribar v Ljubljani.

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonosno naložim,
v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani,
registrovana zadruga z omejenim jamstvom.

Vplačuje in izplačuje se vsak četrtek od 11.—12. ure dopoldne in vsako soboto od 5.—1/2 7. ure zvečer ali pa vsak dan potom poštne nakaznice ali c. kr. poštne hranilnice (čekovni račun št. 866.312). Za drugače storjena vplačila zadruga ni odgovorna.

Sprejem hranilnih vlog po 4:32%, oddaja posojil na osebni kredit po določenih rokih vračevanja (glej spodaj) proti zadostni varnosti. Za tako velja: vsaj eden dober porok in plačnik, zastava premičnin, zemljišč in vknjiženih terjatev, predznanba na plačo ali penzijo.

Prošnje za posojila brezplačno proti vpošiljavi 20 h v poštinih znamkah za frankaturo. Tudi prošnjam za posojila naj se priloži poštna znamka za 20 h za dopošiljatev rešitve.

Vsakih 100 K posojila (dva pasivna deleža) se vrača po načinu:

A	v 12 mesečnih rokih, in sic. 11 rokov à 9 K — h, 12. rok 4 K 73 K
B	» 18 » » » 17 » » 6 » — » 18. » 3 » 56 »
C	» 24 » » » 23 » » 4 » 50 » 24. » 4 » — »
D	» 38 » » » 37 » » 3 » — » 38. » — » 66 »
E	» 46 » » » 45 » » 2 » 50 » 46. » 1 » 81 »
F	» 60 » » » 59 » » 2 » — » 60. » — » 70 »
G	» 70 » » » 69 » » 1 » 75 » 70. » 1 » 42 »
H	» 85 » » » 84 » » 1 » 50 » 85. » 1 » 26 »

Zadružni lokal je v Ljubljani, Komenskega ulice št. 17.

Ne zabite
„Učiteljskega
konvikta!“

Ravnokar je
izšel

Ravnokar je
izšel

ROČNI ZAPISNIK

z imenikom ljudskih šol in učiteljskega osebja na
Kranjskem, Spodnje Štajerskem in Primorskem in z
osebni statusom kranjskega ljudsko-šolskega učiteljstva

za šolsko leto 1905/06., XII. letnik
Sestavil L. Jelenc.

Oena: Za 75 učencev 1 K 40 v, za 100 učencev 1 K 50 v
za 125 učencev 1 K 60 v, za 150 učencev 1 K 70 v.

Ročni zapisnik je prevzela letos »Zaveza avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev« od gosp. Štef. Primožiča v svojo last.

Naroča se obenem s šolskimi tiskovinami v tiskarni Dragotina Hribarja v Ljubljani ali pa pri vodstvu Zaveze.